

(Nova Serio)

Redakcio-Administracio:

BOX 731F, ELIZABETH-STR.: P.O., MELBOURNE (AUSTRALIO).

Abono (por 10 numeroj):

Aŭstralio: 4 ŝilingoj kaj 6 pencoj — Ekster Aŭstralio: 5 ŝilingoj.

Redaktisto: REGINALD BANHAM, F.B.E.A.

Specimena numero—unu respondkuponon aŭ 30 c. U.E.A. kuponon.

Anoncoj: Por 3 linioj: 1 ŝilingo—12 linioj: 3 ŝilingoj.

Ce ĉiuj poŝtmandatoj kaj -monbiletoj igu S-ron Roy Rawson la pagato.

N-ro 161 (14th Year).

MELBOURNE (AUSTRALIO).

20 Majo, 1934.

WE AND THE JAPANESE.

Nowadays we all want to read more about Japan, but we must, it is generally held, content ourselves by reading books written by Europeans about Japan, or those very few studies written by Japanese knowing, English well enough to set forth their thoughts in that language.

Now it would surely be a great step towards a readier perception, were we able to approach the mind of the Japanese direct, and as set down straight from their pen without the palsy handicap of unfamiliar language. Every Esperantist can read something of what the Japanese are thinking about the world situation, and of how they are reacting to Western apprehension and criticism of far Eastern happenings. Why not then get it first hand? Not through European spectacles of this tint or that, not through the laboriously composed English of Japanese "polyglots", but through the Esperanto writings of men who have studied the language to rock bottom, and now wish to clarify to the outside world the tendencies of thought and action of modern Nippon. This means is provided by "Oomoto Internacia" published in Kameoka, Kioto-hu. For a mere, 4/6 a year one receives 32 pages a month of rea-

ding on such subjects as: Japan and the world; On Japanese Diet; The World against Japan; The Japanese Mandated Islands; Japan and the Dutch; On so-called Japanese Dumping. Valuable through the dearth of good text-books in English is the course of the Japanese language for Esperantists; the fine Esperanto rendering of much of the lesser-known prose of that strange but gifted Anglo-Japanese, Lafcadio Hearn, charms by its form and astounds by its insight, while those interested in the shaping of religious thought will find much worthy of study in the articles born of the decline of traditional Shintoism.

It is something of a reproach that only a few in Australia subscribe to and collaborate with this eminent publication. The Japanese are our next door neighbors; thousands of Esperantists are found among them. The distance to and from Japan is considerably shorter than that to Europe, a fact that should appeal to the correspondent. Yet we maintain our anything but splendid isolation. There was never a time that called more clearly for understanding and cooperation. Equipped as we Esperantists are with the means of answering it, it is our duty and privilege to do so as far as we are able.

DO YOU KNOW THAT:--

Zamenhof streets and places exist in 32 towns of the world?

More than 50 marriages have taken place between Esperantists, each pair of whom spoke different mother tongues?

The first radio talk in Esperanto was on 7th April, 1924, from Paris, PTT?

The famous "Life of Jesus," by Renan, is obtainable in Esperanto?

In France alone more than 500 teachers can speak Esperanto?

There has been an Esperanto World Congress attended by delegates whose costs have been wholly borne by the State?

The first State to declare Esperanto a "clear" telegraphic language was Brazil?

The first wireless conversation was between Senhor Fernandes (Brazil) and M. Houbart (France)?

These facts and thousands of others equally interesting are contained in the great Encyclopedia of Esperanto (Literatura Mondo, Budapest).

THE B. E. S. ADRESARO

for 1934 (11th edition) with addresses of E-istoj of over 40 nations, will soon be to hand. Order now from us.

Price 1/1.

FELICECO: De J. Gray.

Foje en urbeto loĝis tre malofta objekto, nome feliĉa homo. Li estis ŝufikisto kaj tiel feliĉa, ke li ne konsciis pri sia feliĉeco.

Tiel feliĉa estis li, ke iu sinjoro sciigis pri li kaj alvenis lin. "Ho maljunulo," diris la sinjoro, "diru al mi, pro kio vi estas feliĉa. Por la informo mi donos al vi du orajn funtojn."

Konfuzis la ŝufikiston la peto. "Mi ĝojas pro tio, ke la suno brilas kaj la birdoj kantas," fine li diris.

"Tio ne povas esti," diris la sinjoro, "Mi ankaŭ vidas la sunon brili kaj aŭdas la birdojn kanti, tamen mi ankoraŭ estas malgaja. Diru al mi la veron, ŝufikisto, kaj mi donos al vi tri orajn funtojn."

Gratis la kapon la maljunulo. "Se vere estas, ke mi estas feliĉa (pro kio mi antaŭe ne sciis), estas pro tio, ke mi havas bonan amikon."

"Montru al mi vian amikon."

Tion faris la ŝufikisto, montrante hundon. Miris la sinjoro kaj rapidis hejmen, ĝojante pro tio, ke li nun havas la sekreton de feliĉeco.

La ŝufikisto kutimis enligiti frue, sed tiunokte li pensis multe pri la vizito de la grandioza sinjoro. Precipe li primeditis pri la mono, per kiu la sinjoro rekompenzis lin. Tri oraj funtoj. Neniam antaŭ li havis tiel multajn. Kiel uzi ilin? Li primeditis...

Pasis semajno antaŭ ol revenis la sinjoro. "Ho mensogulo," li diris, "vi trompis min. Mi aĉetis hundon, multvaloran, ne hundaĉon kiel la via, kaj ankoraŭ mi ne estas feliĉa. Diru al mi la malfalsaĵ veron pri via feliĉeco kaj mi donos al vi kvar orajn funtojn."

"Sinjoro," diris la ŝufikisto kuraĝe, "antaŭ ol vi envenis en mian vivon, mi nekonscie estis feliĉa. Tiam vi venis kaj demandis min pri mia feliĉeco, donante al mi monon. La mono ne rabis min je la feliĉeco, sed tion faris la analizado serĉe la kialon de ĝi. Pro tio, ke mi iĝis demandema pri mi mem mi iĝis malkontenta. Nun mi ne estas plu feliĉa, nek estos ĝis vi jam foriros."

"Tamen," persistis la obstinulo, "via feliĉeco devis havi kaŭzon. Diru al mi la kaŭzon, kaj mi donos al vi la monon, kiun mi promesis."

Malbenis la malsaĝulon la ŝufikisto. "Nu," li mensogis ruz, "eble tio estis pro tio, ke kiam mi estis pli juna mi vojaĝis for du jaroj. Vi tion devus fari kiel eble pli baldaŭ."

"Ĉu efektive?" diris la sinjoro, "mi ekiris nun." Li foriris, ne rimarkinte la rideton de la ŝufikisto, kiu restis tie—feliĉa? Kiu povas diri?

Pri la Militorigino.

De nia amiko nesubpremebla, J.E., ni ricevis la sekvantan: "Dankon al E-o mi korespondas fremdlandan pri div. temoj, inter kiuj Pacifismo. Mi ricevis de japana amiko la proponon: ke preferinde la homoj kun paco ĉe la koro, ol la mondo sen militiloj. Mi respondis lin, ke mi ankoraŭ preferus vivi kun la plej malpaca ŝafaro, ol kun la plej paca tigraro."

"De Nederlando venis letero, kiu kulpigas Kapitalismon kaj Naciismon pro la militoj. Mi respondis, ke preferi serĉi la kialon de la fonto mem, ol ĉe la marbordo. Kion faratas Petreto, tion faregus Petro. Kaj al infano, kiu lude forpinĉas flugilon de muŝo: al knabeto, kiu ĝuas kapti kaj elakvigi fiŝon—al tiuj mi imputas la militojn. Panjo, per siaj propraj aĉetoj, daŭrigas la buadon de mildaj bestidoj kaj birdidoj. Ĉu vi iam aŭdis la korpikajn kriojn de mortigota porko? Kapitita de la kamparanao, kiuj ĝi tremas, kvazaŭ jam flarante la sangosoifan tranĉilon. Panjo, per siaj ĉiutagaj aĉetoj, daŭrigas tian buadon, konsekvence venas Moŝto Milito, pro buĉi kaj dispecigi la idojn de Panjo."

En la mondon venis nova krizo, Tra la mondo iras la bojkoto, Per flugiloj de la civilizo Nun ni ĉiuj flugas al bankroto.

Jen Usono (ne plu soifanta), Gi la monan ŝiras organismon, Al la mond' eterne kreditanta Gi promesas bankan kataklismon.

Forte staras muroj de l'ĝoganoj Inter la popoloj dividitaj, Sed ni ĉiuj saltas sur vulkanoj Per la danca flamo ekscititaj. (El "La Pirato," Parizo).

Bona Konsilo.—Se vi volas teni la aldonitecon de via edzo, knabino, kara, multe prizorgu ĉian internon, kaj vian eksteron.

Colac High School and Esperanto.

It is indeed gratifying to learn that the head master of Colac High School, Mr A. V. G. James, has founded a class of Esperanto students. The class, which numbers 24, meets out of school hours. We trust that the initiative of this gentleman, backed by the diligence of those who have undertaken the course, will result in permanent good to the movement here.

KRONIKO.

Brisbane: La komitato de nia societo aranĝis kamp-feston al Sunnybank, bela kampara loko dek mejlojn de la urbo. Granda nombro ĉeestis; multaj vojaĝis aŭte, aliaj trajne. Ni sin amuzis longe promenante la arbaron, ludante, kaj kolektante filikojn, k.t.p. Kelkaj akiris bonajn skizojn de la rivereto kaj ĉirkaŭaĵoj. Ke ĉeestis s-ino Window kaj s-ro Firth, maloftaj vizitantoj ĉe la societo, tre plaĉis al ni. Ni foriris de la piknikoj je krepusko, iom laĉaj sed feliĉaj. Tion ĝuintaj ĉi tiu, ĉiuj esprimis intencan ĉeesti la sekvantan piknikon.

Masteron, N. Z.—April 3 social evening held to honor visit of Mr. Miroslav Pavlinovich, after absence of 15 months abroad. Our friend gave an address on Esperanto in Jugoslavia, his country, and next day spoke from ZDD on travel through France and Italy. Mr. Franks then demonstrated the euphony of spoken Esperanto.

Dr. F. Williams en N. Z.

Dr. F. Williams, el Papuo, ageme ĉirkaŭkuradis ĉe du semajnoj en la Nord-Insulo. Ĉe Wellington: Parolis ĉe loka E-o klubo kaj Societo de Amikoj. Masteron: Ĉe E-o klubo kaj ŝuŝa ĵurnala intervjoo. Wanganui: Parolis ĉe Rotaria Klubo, ĉe publika kunveno, kaj lernejo ĉe la Societo de Amikoj. Hawera: Ĉe Soc. de Amikoj. Palmerston North: Tag-a intervjoo. New Plymouth: Kunveno en privata domo, tag-a intervjoo. Auckland: Ĉe Soc. de Amikoj, kaj privata domo, tag-a int.

Nova membro de NZEA, la doktoro faris bone por la asocio dum sia viziteto al N.Z. (W.H.K.)

OBITUARY

With sincere regret we announce the passing on May 4 of Mr Kenneth, Simmons, of Hobart, at an advanced age. He was a sterling supporter of Esperanto. His widow and two daughters survive him.

Esperanto Radio Lessons

Through a rearrangement of the programs it has been found necessary to transfer the Esperanto lessons from 3 A. R. (Melbourne) to 3 L. O. (Melbourne). The lessons are now given every second Saturday evening at 6-30 p.m. The next will be on June 2nd.

We have a copy of "The Three Dreams and other Verse", by our old friend Mr. K. Simmons. Those interested in Australian literature as such can get a copy from Oldham, Beddome and Meredith, Hobart. One Shilling.

RECENZOJ

Filozofia Vortaro, kompilita de d-ro S. Kamary, Eld. Moraviaj Esperanto-Pioniroj, Olomouc, Ĉeĥoslovakio. Prezo 48. Dedikaĵo al Theophile Cart, ĉi tiu 170-paĝa verko staras kiel belajo de la presarto kaj monumento al la pacienca kaj klera de sia aŭtoro. Kun fundevida elekto de lerte inkluzivigis aŭ elasis materialon, kun la rezulto, ke ni jam havas la unuan tut-Esperantan vortaron de la filozofio. Ĝi nomiĝas vortaro, sed ĝin oni povas rigardi efektiva enciklopedio de la terminoj uzataj en tiu fako, ĉar multaj el ĉi tiuj postulas unu ĝis du paĝojn da difina teksto, ekz.: Dio, Pragmatismo, Patristiko. Ĉiun terminon sekvas la konforma en la angla, ĉeĥa, franca kaj germana lingvo: (Doloro—a. pain; ĉ. bolest; f. douleur; g. Schmerz).

Makuletaĵ estas foja misortografio ĉe anglaj vortoj; la sama aŭ nekonekscive ĉe certaj propraj nomoj. Studinda estas la diferencigo inter Intuicio kaj Intuo.

La verko kuŝu ĉemane de ĉiu E-isto, kies pensado amas servadiga en la sfera filozofia.

Pri la Moderna Arto. Eld. Literatura Mondo; agento ĉe ni: La faktoro, ke la "artkonsuma" publiko ne komprenas la diversajn direktojn de la moderna pentro, Kornfeld atribuas al la kritikistoj, kiuj ne ĝuste plenumis sian taskon prilumi la aferon. Kun trafa prudento kaj feliĉa ŝanco li sukcesis kunlaborigi d-rojn Jan Brzokowski, red. de L'Art Contemporain, kaj konata artfakulo, cele forigi almenaŭ iomgrade tiun pensobulecon, kiu ombras por la simpla intereso la tendencojn kaj manifestojn de la diversaj skoloj, 74 reproduktitoj, tipaj por ilustri la kvarĉapitran tekston, supozeble plikostigas la verkon, kiu, preze 7 kaj 9 sv. fr., allogos preskaŭ sole nur izolajn intelektulojn.

Kio estas Oomoto? Eld. en Kameoka, Kioto-hu, Japanujo. Agento ĉe ni.

Verkante pri Cromwell, Lord Rosebery skribis: "Ĉi tiu el la plej timinde potencaj karakteraj kombinaĵoj estas la mistika praktikulo". En Oomoto ni vidas sektion, kiu en rimarkinda grado konsistas el tia kombino, kaj kies adeptoj sekve estas strange spiritalismaj, intense agemaj. Jen la 5a eldono de relative vastavenda libro, kiu iom detale pritraktas la originon, defingurojn, doktrinon kaj agadon de ĉi japana religio kun universala celo. Iom mirige estas, ke de paĝ al paĝo sin trovas terminoj aŭ eventoj prenataj el la Nova Testamento de la kristanoj kaj aplikataj al ciferaj Oomotoj.

E-o ŝuldas multon al Oomoto pro ties progresema utiligo de la interlingvo. Miĝo da neapanoj ekscis kaj prinformigis la kulton sole pro ĉiuj E-aj eldonoj. Nun venis informo, ke angla traduko, "What is Oomoto?" ĵus aperis, do simpatiantoj povas per

ĝi propagandi inter konatoj ĉi faktoron en la pensado de la religia mondo.

(Robo).

TO OUR SUPPORTERS

Thanks for the following: Miss E. B. Carrick, 4/6, March 35; Adelaide Esperanto Club (sales) 8/-; Melbourne Esperanto Club (subs.) £2/18/-, (sales) 4/2; Mr. J. S. Lennie, 4/6, April 35; Mr. Francis, 6/-, March 35; Mr. Facer, 5/-, 4/6, March 35; (overseas Sub.) 5/-, April, 35.

PLEASE NOTE

By the meagre little list above it could with reason be inferred that anything but general interest is taken in La Suda Kruco by those receiving it. Our only comment on the position is that should there be, within a very short time, no appreciable awakening of responsibility on the part of those concerned, the question of the paper's ceasing publication will present itself very insistently, and will receive only one answer. The gazette cannot continue without the appreciative support of its readers, manifested in their reasonably prompt payment of subscriptions. We trust that this notification will not be forgotten with the reading, but will result in banishing the menace of extinction which at present confronts it.

Korespondado.

Volas inters, pri la kultura k. ekonomia vivo de via lando, Stojan M. Hiev, str. Strahil vajvoja 6, Ruse, Bulgarujo.

Reply Coupons.

Several readers have asked how to get reply-coupons. Every post office of any importance should stock them. Even small country post offices are under the responsibility of procuring them from their supply centres for those who order them. They were instituted by international convention, and now cost 5d. each. They are valid for 6 months from issue.

New Zealand Esperanto Association. —Headquarters of the international language movement in New Zealand. Patrons: Sir George Fowlds, C.B.E., Auckland, and Prof. J. Macmillan Brown, Christchurch, Chancellor of the New Zealand University. President, Mr. W. L. Edmanston; Vice-pres., Mr. C. Brandon, Auckland, Mr. H. E. Facer, Palmerston North, Mr. A. Dewar, Masterton, and Mr. L. A. Eiford, Christchurch. Hon. Treas., Mr. E. C. Jack, Wellington; Hon. Secretary, Mr. Wm. H. King (Room 106, G.P.O. Bldgs., Wellington, C.I.). Operations: Propagating Esperanto; arranging annual congresses; conduct of correspondence courses; supplying information, etc.

EL ESTONA PLUMO.

Kiuj studis fremdajn lingvojn, ili scias, kiom malfacila tio estas kvankam ne ĉiuj volas aŭ scipovas tion konfesi. Ofte la multlingvuloj simple trompas sin mem, kredante, ke post multjara pena studado ili posedas tiam aŭ alian lingvon. Sed oni povas facile kontroli la scion de tiuj personoj: donu al ili vedan tekston kaj petu ĝin tiuj traduki al ia fremda lingvo, sen helpo de vortaro kaj gramatiko, tiam vi vidos kiel bone ili konas la lingvon. Mi ofte spertis tion. Alia ekzemplo: estona profesoro, kiu multe studis kaj praktikis la francan lingvon, estante lingvisto, bezonis verki mallongan tekston en tiu lingvo. Sed antaŭ ol presigi la tekston, li devis ĝin doni al naskiĝinta franco por kontrolo. Kion vi opinias pri tio?

Eĉ pli: mi kuraĝas aserti, ke multaj instruitaj homoj ne estas tute kompetentaj eĉ pri sia gepatra lingvo kaj eĉ tie faras gramatikajn kaj alian erarojn. Mi ja estas estono, mia gepatra lingvo estas la estona, en la universitato mia ĉefa studaĵo estis la estona lingvo, sed malgraŭ tio mi ofte devas konsulti vortaron kaj gramatikon, kiam mi skribas estonan artikolon. Certe mi ne eraras, asertante, ke 99% de la estona popolo tiam kaj tiam faras erarojn en sia gepatra lingvo, kvankam ili de la naskiĝo ĝin aŭdas kaj uzas. Kion vi opinias pri tio? Certe pli-malpli same estas kun la aliaj popoloj, des pli, ke la estonoj estas relative lingvo- kapablaj, pli ol multaj aliaj popoloj.

La germanan kaj francan lingvojn mi studis ek de la popola lernejo, mi legis multege da literaturo en tiuj lingvoj, eble pli ol en Esperanto, sed al mi estas malfacile skribi leteron en tiuj lingvoj, kaj mi faras multajn erarojn, gramatikajn kaj stilaĵn. Mia stilo estas ĝaŭna kaj legante la leteron franco aŭ germano tiu rekonas, ke ĝi estas skribita de eksterlandano. Jes, oni povus diri, ke mi ne estas lingvokapabla, kvankam en la universitato mi studis lingvosciencan. Sed — post mallonga studado de Esperanto mi libere tradukis altnivelajn literaturajn verkojn al tiu lingvo, aperigis ilin en diversaj Esperantaj gazetoj, kaj eldonis ankaŭ tutan libron — Kvin noveletoj de Fr. Tuglas. Tiam mi estis juna gimnaziano kaj tute nova esperantisto. Kelkaj recenzojtoj skribis, ke tiu libro havas vere klasikan stilon. . .

Mi resumas: Esperanto estas dudekoble pli facila ol iu nacia lingvo. Sed malgraŭ tio ankaŭ ĝi bezonas lernadon kaj studadon. Kiel simple estas iri, ĉu ne? Sed rigardu la infanojn, kiom pene ili lernas tian arton! Same estas pri Esperanto. Des pli, ke nuntempe mankas ankoraŭ tiaj lernolibroj, per kiuj la memstudantoj povus tuteperfektiĝi sin en la lingvo,

PARALLEL TRANSLATION.

Rilato de la lingvoj al la efikeco.

Oni ne povas pruvi, ke la plej bonaj popoloj posedas la plej bonajn lingvojn. Grekuoj disfalas antaŭ Romio. Kiu estis la pli bona popolo? Tio estas demando, kiu el ili estis la pli kapabla impresi sian lingvon kaj morojn sur la mondon? Konsideru la japanan lingvon. Se ekzistas sur la tero unu popolo, kiu fieras pri terurege malfacila lingvo, tio estas la japanoj. En la frua tempo de fremdula penetro en Japanujon, iu jezuita pastro raportis, ke la japanoj estas komplezaj kaj gentilaj, sed ke ilian lingvon nepe la diablo elpensis! Modernulo povas opinii, ke tiu lingvo jam postvivis, sian supozitan patron, sed kiom koncernas la lernfacilecon ĝia reputacio ankoraŭ ne pliboniĝis. Tamen, kiu kuraĝas aserti, ke ĝi malhelpis al la nacia efikeco?

La vero estas, ke inter homoj parolantaj la saman lingvon, unu lingvo estas same taŭga kiel alia por la plenumado de ordinara aferoj. Ĝia vivi-povo aŭ disvastiĝo dependas, ne de ĝia esencaj bonkvalitoj tiu lingvo, sed de la sukceso de la popolo ĝin uzanta. Ekzistas tial nenio pravo antaŭsupozi, ke la plej bona aŭ plej taŭga aŭ plej facila lingvo disvastiĝos tra la mondo per siaj propraj valoraj, aŭ eĉ ke iu facila kaj reguleca lingvo finfine evoluigos. La presarto kaj ĝenerala klerigo jam plene haltigis sur la homaj lipoj la naturan procedon de lingvoevoluo. Jen unu el la faktaj, kiuj pledas por aplikoj de novaj artefaraj reformoj al la lingvo kaj ortografio, kiuj ne plu evoluadas laŭnature.

La samajn konsiderojn oni povas rilatigi ankaŭ al la libera konkurado inter rivalaj artinglingvoj. La pli mal-bonaj povus venki samŝance kun la pli bonaj, ĉar la ĉefa faktoro ne estas la naturo de la koncerna lingvo, sed la influo kaj ĝenerala kompetenteco de la rivalaj subtenantoj. Komprene, ke tre maltaŭga aŭ malfacila lingvo ne venkus kontraŭ facila, sed transen de certa limpunkto de facileco artaj lingvoj ne povas iri, kaj supozinde estas, ke tiun punkton ili jam atingis. Estontaj projektoj montras inter si diferencojn en la lernfacileco tiel malgrandajn, ke la demando pri tia konkurado jam ne valoras respondon. La farinda ago estas, ekpreni facilan artinglingvon kaj persisti ĉe ĝi.

Bearing of Language on Efficiency.

It cannot be shown that the best race evolves the best language. Greece went down before Rome. Which was the better race, meaning by "better" the most capable of imposing its language and manners on the world? Take Japanese. If there is one people on the face of the globe who rejoice in an impossible language it is the Japanese. In the early days of foreign intercourse a Jesuit father reported that the Japanese were courteous and polite to strangers, but their language was plainly the invention of the devil! To a modern mind the language may have outlived its putative father, but its reputation has not improved, as far as ease is concerned. Yet who will say it has impaired national efficiency?

The fact is, that for purposes of transaction of ordinary affairs by those who speak it as a mother tongue, one language is as good as another. Whether it survives or spreads depends, not on its intrinsic qualities as a language, but upon the success of the race that speaks it. There is, therefore, no presumption that the best or the most suitable or the easiest language will spread over the world by its own merits, or even that any easy or regular language will be evolved.

Printing and education have altogether arrested the natural process of evolution of language on the lips of men. This is one justification for the application of new artificial reforms to language and spelling, which tend no longer to move naturally with the times, as heretofore.

As regards free competition among rival artificial languages, the same considerations hold good. The worse might prevail just as easily as the better, because the determining factor is not the nature of the language, but the influence and general capacity of the rival backers. Of course, a very bad or hard artificial language would not prevail against an easy one. But beyond a certain point of ease a universal language cannot go, and that limit has probably been about reached now. Between future schemes there will be such a mere fractional difference in respect of ease, that competition becomes altogether beside the point. The thing is to take an easy one and stick to it.

kaj kie troviĝas ĉiuj detaloj de la lingva mekanismo.

Henr. Seppik.

(En "Svenska Esperanto-Tidningen" Jan. 1934).

Melbourne Esperanto Club.—Wednesdays, 8 p.m., Australian Church Hall, Russell-st., Melb. Mr. R. Rawson, 169 Exhibition-st.

Melbourne Esperanto Society.—Tuesdays, 8 p.m., Scots Church Hall, 97 Russell-st., Melb. Secretary, Miss L. Irwin, Box 731F, P.O., Elizabeth-st., Melb.

Coburg Esperanto Club.—Thursdays, 8 p.m., Labor Hall, Sheffield-st., Coburg. Secretary, Mr. A. Spencer, 48 Munro-st., Coburg.

Sydney Esperanto Society.—Thursdays, 8 p.m., 2nd Floor, Manning Bldg., 449 Pitt-st., Sydney. Secretary, Mr. L. Pfah, 64 Brighton-st., Croydon.

Brisbane Esperanto Society.—2nd and 4th Tuesdays in each month. State Service Union Room, 59a Elizabeth-st. Secretary and president, Mr. L. Parry.

Adelaide Esperanto Club.—Thursdays, 7.45 p.m., Faringa Bldg., Hindley-st., Adelaide. Secretary, Mr. F. Droop, 13 Chatsworth-grove, Toorak Gardens.

Western Australian Esperanto Society (Perth).—Meets every week. Secretary, Mr. D. Miller, 73 Berwick-st., Victoria Park, Perth.

New Zealand.

Wellington Esperanto Club.—Mondays, 8 p.m., Y.M.C.A., Willis-st., Wellington. Prez., s-ro Vernon Leck; vicprez., f-ino Coralie Smythson, D.B.E.A.; kasisto, s-ro L. E. Dust, D.B.E.A.; sek-ino, f-ino Glen Carty, D.B.E.A.; 33 Tanera-cres., Brooklyn, Wellington, SWI.

Masterton Esperanto Club.—Tuesdays, 8 p.m., Y.M.C.A. Secretary, Mr. H. Franks, D.B.E.A., 38 Workshop-rd., Masterton.

Auckland Esperanto Society.—Mondays, 7.30 p.m., New Church Hall, Newton-rd. Communications president, Mr. J. Russell, 2 Pukenui-rd., Epsom.